

Tider. Jeg tror derfor, det allerede nu ved selve Udformningen af Lovforslaget vilde være heldigt at slaa fast, hvor Tyngdepunktet skal ligge, og hvorledes Gangen i Kommissionens Arbejde skal være. Efter Forslaget skal Kommissionen bestaa af 38 Medlemmer, og den skal deles i to Afdelinger, en Afdeling for Folkeskolen og en for den højere Skole. For hver Afdeling skal Kongen udnævne eller beskikke en Formand, og den ene af disse Formænd skal lede Kommissionens Fællesforhandlinger. Der staar intet om, af hvor mange Medlemmer hver af de to Afdelinger skal bestaa, og heller intet om, hvilken af de to Formænd der skal lede Fællesforhandlingerne. Her tror jeg, det er Rigsdagens og navnlig Folketingets Pligt at bestemme, at Afdelingen for Folkeskolen skal være større end Afdelingen for de højere Skoler — jeg taler her ganske i Tilslutning til en Bemærkning af det ærede Medlem fra Højrup (Johs. Fog-Petersen) —, men jeg tror endvidere, at det er Folketingets Pligt, eller at Folketinget i hvert Fald vil handle klogt i tillige at bestemme, at Formanden for Folkeskoleafdelingen skal være Formand for den samlede Kommission. Ændrer man Loven paa disse to Punkter — bestemmer, at Afdelingen for Folkeskolen skal være større end den anden Afdeling, og at Formanden for Folkeskoleafdelingen skal være Formand for den samlede Kommission —, saa har man slaaet fast, hvor Tyngdepunktet i Kommissionens Arbejde skal ligge. Hvis man ikke gør det, vil man kun opnaa at gøre Folkeskolen, hvad den som Følge af Loven af 1903 til Dels allerede er, til en Forskole for den højere Skole. Gør man det, gør man den til en Kælderetage i vor Skolebygning, som det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) udtrykte sig, saa begaar man en stor Synd overfor den langt overvejende Del af vort Lands Børn, overfor de mange hundrede Tusinder, som aldrig naar længere end til Folkeskolen.

Vilhelm Rasmussen: Dersom jeg havde forudset, at jeg saa tidlig vilde faa Ordet, kunde jeg have sparet den korte Bemærkning, jeg før gjorde, men nu er det altsaa gaaet saaledes, at jeg allerede i dette Øjeblik skal sige de Par Bemærk-

ninger, som jeg har at gøre om dette betydningsfulde Forslag. Jeg skal sige i al Almindelighed, at jeg hilser det med den allerstørste Glæde, at der nu her i Rigsdagen forhandles om Nedsættelse af en Kommission, som skal tage hele vort Opdragelsesvæsen op til en samlet Drøftelse. Det har været mit Ønske gennem mange, mange Aar, i alle de over 25 Aar, i hvilke jeg har virket i den danske Skoles Tjeneste, at man skulde tage dette overordentlig betydningsfulde Spørgsmaal op til en samlet Drøftelse, og ved de Lejligheder, hvor jeg tidligere her i Rigsdagen har talt om denne Sag, har jeg ogsaa bestandig gjort den Opfattelse gældende, at det bør være en samlet Drøftelse. Derfor er jeg af den Opfattelse med Hensyn til Kommissionens Beskaffenhed, en Opfattelse, jeg allerede har gjort gældende ved tidligere Lejligheder, at det bør være een Kommission. Den ærede sidste Taler talte om, at Kommissionen for Folkeskolen burde være større end Kommissionen for den højere Skole. I dette lille Detailspørgsmaal er jeg mere tilbøjelig til at holde fast paa, hvad jeg har sagt tidligere her i Rigsdagen, at det bedste vil være, at der er en samlet Kommission, og saa vilde jeg finde det ganske naturligt, om Formanden for denne Kommission blev en Mand af Folkeskolen, fordi — det erkender jeg — det, der fremfor alt skal drøftes, er en tidssvarende Reform af Folkeskolen. Nu kan ærede Medlemmer maaske dertil sige: Ja, men en saadan samlet Kommission bliver dog et alt for stort Apparat. Men det er en urigtig Indvending, der er ikke det mindste hverken for Tanken og heller ikke i Praksis, i Vejen for, at en saadan Kommission kan dele sig i Særudvalg til Behandling af hvert af de mindre Anliggender indenfor det hele store fælles Opdragelsesanliggende. Jeg tænker mig da som det heldigste, at der kommer en stor Kommission, som faar Ret til at nedsætte eet Udvalg til Drøftelse af Seminarernes Forhold, et andet Udvalg til Drøftelse af den højere Skoles Forhold, et tredje Udvalg til Drøftelse af det, man plejer at kalde Folkeskolens Forhold, og saaledes videre, men at Kommissionen dog alligevel bestandig arbejder som en Helhed paa, at der kan komme en Generalnævner, en Fællesop-